

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Imperatores Occidentis, qui Imperio abdicato, & Monachi facti, Ordinem D. P. Benedicti Nigrorum ingressi sunt. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Christi eam respuentes Benedictinam religionem ingressi sunt, & notantur. Non eadem tamen distributione, qua præcedentes, enim temporum hi uero alphabetica Domini descriptione tenentur; filiis & filiabus Ducum & Comitum, ipsis Ducibus & Comibus omnino permixtis, confusione uitanda. Et si quid aliud alius possum, quam in præcedentibus, ex ipsa lectio frequenti, de gens lector intelliger. Nunc ad declarationem accedamus.

P R I M V S O R D O S E C V L A R I V M
ad sinistram S. P. N. depictorum,
Q. V. I. E S T

D e Imperatoribus, & Imperatricibus;

qui fuerunt,
I m p e r a n t e s i n p r æ s e n t i p o p u l o , & v i r t u t e p r u d e n t i a
p o p u l i s s a n c t i s i m a v e r b a . E c c l e s . 4 4 .
I m p e r a t o r e s O c c i d e n t i s , q u i I m p e r i o a b d i c a t o , & M o-
n a c h i f a c t i , O r d i n e m D . P . B e n e d i c t i N i g r o r u m
i n g r e s s i s u n t . C a p . I .

S. Lótharius Romanorum Imperator Occidentis III.

S. **O T H A R I V S , I m p e r a t o r O c c i d e n t i s t e r c i u s**
L u d o u i c i P i i I m p . F i l i u s , c u m a n i s q u i n d e c i m
I m p e r a t o r i o m u n c r e f u n c t u s f u s s e t , t o t o o c e
a d m i r a n t e i n p o r t u m s e r e l i g i o s e q u i e t i s , n o
n o b i o s . S a l u a t o r i s P r u n i æ a g r i T r e u j e n t i s ,
c o n c l u s i , a n n o D o m i n i 8 5 5 , d i e 3 . C a l . O c t o b .
q u o p e r a n n o s d e c e m i t a c o n u e r s a t u s e s t ; v t P r u n i æ a n n o 1 6 3 , d i e
C a l e n d . O c t o b . m ö r i e n s , S a n c t o r u m C a t a l o g o ad s c r i b i m e r u e n t .

A N N O T A T I O .
H u i u s I m p e r a t o r i s M o n a c i s m u m , o m n e s o m n i n o H i s t o r i i s a m
t e r e s , q u a m N e o t h e r i o i , i l l i q u e q u i d e I m p e r a t o r i b u s e x p r o f e s s o s i n
r e , d i l i g e n t e r a n n o t a t u m r e l i q u e r u n t . D e m o n a s t e r i o d i s s e n t i a n t
q u i , q u i d a m n e m p e L u x o u i e n s e m , s e d p e r p e r a m , a l i u q u i b u s i a m f o
r i s i n

niammatatis Plunerensem, pro Prumiensi, nonnulli Heripolensem, a cenobio a se fundato monachum fuisse scribunt. Nos potiorem sequitur opinionem, cum generalis sit, reliqua namque sunt particularia, ut pote prima solitaria secunda Nicolai Clementis in epigrammatibus Austria Regum & Ducum; & tercia Primi Cabilonensis Episcopi in topographia Sanctorum, verbo, Heripolis; qui & de mortis anno contra-
ria adducit dicens obiisse anno octavo a religionis ingressu, qui erat annus Domini 863, scribebat tamen Ado Viennensis Episcopus, illis temporibus uincior, obiisse anno 865, cui & libentius subscribimus: riti & Francisco Rosario de mortis die, nam quod alii dicunt obiisse tertio Cal. Octobris, hoc de morte Imperii, non de naturali intelligendum puto, vt in notis no-
stris martyrologiis, die primo Octobris diximus. Prumi obiisse ibidem que sepultum fuisse omnes consentiunt, unico Primo Cabilonensi Episcopo excepto qui Heripolis mortuum refert, hoc ideo, quod Heripolensem mo-
nachum fuisse putet, posset tamen dici eum aliquot annis in monasterio Prumiensi vitam monasticam egisse, deinde arctioris uitæ studio incœsum, ut quietius Deo viveret, Heripolim transisse, ibidemque quidem defun-
tum, sed inde tamen ad monasterium suum Prumi relatum, honori-
ficio sepulchro conditum fuisse. De eo sic versificatur Nicolaus Cle-
mens, in suis epigrammatibus.

Tactus amore Dei, sed Rex altaribus ignem.

Fuit, dum patriæ sat domuique datum.

Nā laudandus hic est Princeps, quem prole parata,

In clausatenuit grata senecta domo.

Et Ursinus quidam.

Imperium nato Lotharius arrogat ultrò

Ipsa inter monachos religiosus obit.

Et alias.

Aemula me bello fratrum discordia vicit,

Non tamen imperium, quod perire, tulusit.

Tandem pertusus regni, sacrisque dicatus,

Imperium nato sponte decusque dedi:

Hugo, Italia Imperator.

Hugo predicti Imp. Lotharii pronepos, ex comite Arelatensi
Rex ac Italæ Imperator a Berengario. sextus anno Imperi-
i sui XX purpuram cum vili tunica, ac solitaria cella commutans;
in per celebri illo cenobio, sub nomine s. Petri in partibus Burgun-
die a se constructo, thesauris omnibus quos secum asportauerat
CCC 3 prius

prius ibidem traditis, monachus effectus est; anno Christi 946.
Leo Card. ostensis in chronico Casinensi, lib. 1. cap. 64. &c. alii, ab
mutati.

Arduinus, Italiæ Imperator X.

ARDVINVS, Dodonis Marchionis Eporedia filius, Mediolani Longobardis contra sanctum Henricum II. Imp. Augustus appellatus anno 1002. Cum non multo post ab Henrico sequacibus praevictus fuisset, præ nimio animi dolore, regno terreno se abdicavit, atque ultra in monasterium Sancti Benigni Fructuariæ in agro Taurinensi, quod superioribus annis pro filio Gulielmo constitutum, abdidit, anno 1016. & duabus annis in pœnitentia perfeuerans Valpergiæ mortalem sarcinam exuens, pro terreno cœleste regnum acquisivit, anno Christi 1018. secundo die Martii, & in cenobio Pœnuatiensi (alii in Abbatia Grazani Albensis Diæcclis dicunt) adram D. Baptista Ioannis sepultus est. Carolus Siganus de regno Italia lib. 8. in principio: & Philibertus pingonius in Augusta Taurinorum, annos 1013. 1015. 1016. & 1018.

Imperatores Orientis, Constantinopolitani, monachi quidem facti, sed sub qua Regula, Basili scilicet, an Benedicti, dubitatur. Cap. II.

Artemius Anastasius.

LAVIVS Artemius Anastasius, Imperator Constantinopolitanus, Imperii sui anno 1. mense 3. 700. factus abdicavit 14. Cal. Septembri, anno Domini 716. & Monachus factus. Thessalonicanum relegatus est, ubi aliquot annis post a Leone III. Imp. occisus fuit.

Theodosius IIII.

FLAVIVS Theodosius IIII. Adramytenus, Imperator, postquam Imperium dolo acceptum menses 7. & dies 6. tenuisset, iusto Dei iudicio eadem passus est, quæ in prædecessorem suum Anastasium miserat: deturbatus enim Imperio, monachari coactus anno 717. in religione diem clausit.

Stauratius.

FLAVIVS Stauratius, Imperator, cum Imperiū apatriis mortem fecerat.